

Eljössz a keresztelőmre?

Olivér a legszívesebben a háztetőről kiabált volna, hogy az egész országban meghallják.

Írta: Rebecca Hogg és
Eric B. Murdock

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

„Senki a te ifjúságodat meg ne vesse; hanem légy példa a hívőknek” (1 Timótheus 4:12).

Olivér már alig várta, hogy elteljen a hét. A következő szombatra volt kitűzve a nagy nap, amelyet már négyéves kora óta annyira várt. Meg fog keresztelkedni!

Olivér nagyon izgatott volt a közelgő keresztelője miatt: a legszívesebben a háztetőről kiabált volna, hogy az egész országban meghallják. Már alig várta, hogy elmondja a barátjának, Daninak a suliban.

„Ezt nem hiszem el! Végre mindjárt itt van a keresztelőm napja – mondta Olivér. Fantasztikus lesz!”

„Keresztelni nem csak a kisbabákat szokták?” Dani zavartnak tűnt.

„Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában a gyerekeknek legalább nyolcévesnek kell lenniük, hogy megkeresztelkedhessenek – felelte Olivér. – Így hívják az én egyházamat.”

„Király” – mondta Dani.

Olivérnek hirtelen támadt egy ötlete. „Szeretnél eljönni a keresztelőmre?”

„Persze – válaszolta Dani –, de előbb meg kell kérdeznem a szüleimet.”

„Oké.”

Olivér izgatott volt, hogy Dani esetleg ott lesz a keresztelőjén. Ettől aztán támadt még egy ötlete. „Azt szeretném, ha nem csak az *egyik* barátom lehetne ott a keresztelőmön. Annyi embert szeretnék meghívni, ahányat csak tudok!” Olivér hazasietett, és elmondta Anyunak, hogy van egy terve.

A keresztelője előtti böjti vasárnapon Olivér nekilátott a terve megvalósításának. Kiállt, megosztotta a bizonyosságát, majd ezt mondta: „A jövő szombaton meg fogok keresztelkedni, és azt szeretném, ha mindenki eljönné! Kérlek, hívjátok meg a keresztelőmre minden nem egyháztag ismerőstököt, vagy aki nem szokott eljárni istentiszteletre!” Olivér misszionáriusnak érezte magát. Tetszett neki ez az érzés!

A rákövetkező hét során Olivér az ismerősei, családtagjai és tanítói közül még sokakat meghívott a keresztelőjére.

„Nagyon-nagyon örülnék, ha el tetszene jönni” – mondta nekik.

Ahogy közeledett a szombat, Olivér azon kezdett gondolkodni, vajon hány ember lesz ott valóban. Mi van, ha túl elfoglaltak, vagy nem akarnak eljönni?

Elmondott egy rövid imát azért, hogy a meghívottak közül legalább néhányan eljöjjenek. Aztán már nem aggdott tovább azon, hogy ki lesz ott. Tudta, hogy már azzal jót cselekedett, hogy meghívta őket. Aznap amúgy is az lesz a legfontosabb, hogy meg fog keresztelkedni.

Amikor Olivér a keresztelője napján belépett a gyülekezeti házba, alig hitt a szemének. Az ismerősei közül sokan ott voltak, hogy támogassák. Sőt, látott néhány ismeretlen arcot is. Olivér odaintegetett Daninak, amikor a barátja a szüleivel együtt megérkezett.

Amikor eljött a keresztelkedés ideje, Olivér belépett a meleg vízbe. Az apukája megfogta a kezét, ahogy korábban gyakorolták, majd a rövid keresztelési ima elmondása után belemerítette Olivért a vízbe. Egy szempillantással később Olivér ismét egyenesen állt – csuromvízesen és fülig érő szájjal. Tudta, hogy Jézus példáját követte.

Miután Olivér átöltözött száraz ruhába, az apukája és néhány másik férfi az egyház tagjává konfirmálta, és egy különleges áldást adott neki, amelyben felszólították, hogy fogadja be a Szentlelket. Ezt követően Olivér megkérdezte, hogy megoszthatná-e a bizonyosságát.

„Nagyon-nagyon köszönöm, hogy eljöttetek, hogy mellettem legyetek ezen a különleges napon. Ennek nagyon örülök – mondta Olivér. – Hálás vagyok a keresztelőmért, és hiszek abban, hogy ez Krisztus egyháza a földön.”

A végén mindenki odajött, hogy gratuláljon Olivérnek.

„Kösz, hogy meghívtál! – mondta Dani. Jó érzésem volt itt belül.”

„Mindenkinek olyan kedves volt! – mondta Dani anyukája. – Nagyon otthonosan éreztük magunkat.”

Aznap este Apa leült Olivér ágyának szélére. „Micsoda nagyszerű nap!” – mondta Apa.

Olivér bólintott. „Örülök, hogy a barátaim is láthatták.” ●

A szerzők az angliai Kentben, illetve az Amerikai Egyesült Államok Utah államában élnek.

ILLUSZTRÁLTA: BROOKE SMART

